

ΛΟΥΚΑΣ ΚΕΝΤ & ΓΚΡΕΤΑ ΡΟΥΖ

Rocio
Bonilla

Έτσι άρχισαν όλα

ΕΤΣΙ ΑΡΧΙΣΑΝ ΟΛΑ

Η έκδοση πραγματοποιήθηκε με την υποστήριξη του Institut Ramon Llull.

Τίτλος πρωτοτύπου: *Lucas Kent & Greta Rouge. Así empezó todo*

© 2024, Rocío Bonilla Raya για το κείμενο και την εικονογράφηση

© 2024, Edicions Bromera, www.bromera.com

© 2026, Εκδόσεις Ίκαρος για την ελληνική γλώσσα

Μετάφραση: Ευρυβιάδης Σοφός

Επιμέλεια: Μάνος Μπονάνος

Στοιχειοθεσία – Προσαρμογή: Εκδόσεις Ίκαρος/Μαλβίνα Κότο

Παραγωγή: Print Services Hellas ΕΠΕ

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση ή αναπαραγωγή του παρόντος έργου στο σύνολό του ή τμημάτων του με οποιονδήποτε τρόπο, καθώς και η μετάφραση ή διασκευή του ή εκμετάλλευσή του με οποιονδήποτε τρόπο αναπαραγωγής έργου λόγου τέχνης, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2121/1993 και της Διεθνούς Σύμβασης Βέρνης-Παρισιού, που κυρώθηκε με τον ν. 100/1975. Επίσης απαγορεύεται η αναπαραγωγή της στοιχειοθεσίας, της σελιδοποίησης, του εξωφύλλου και γενικότερα όλης της αισθητικής εμφάνισης του βιβλίου, με φωτοτυπικές ή οποιεσδήποτε άλλες μεθόδους, σύμφωνα με το άρθρο 51 του ν. 2121/1993.

Κανένα μέρος ή απόσπασμα του παρόντος βιβλίου δεν δύναται να χρησιμοποιηθεί ή να αναπαραχθεί, με οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο, για την εκπαίδευση τεχνολογιών ή συστημάτων Τεχνητής Νοημοσύνης. Με βάση το Άρθρο 4(3) της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790 για την Ψηφιακή Ενιαία Αγορά, οι δημιουργοί και ο εκδότης επιφυλάσσονται ρητώς όλων των δικαιωμάτων τους και εξαιρούν το παρόν έργο από κάθε πράξη εξόρυξης κειμένων και δεδομένων.

Πρώτη έκδοση Οκτώβριος 2026

ISBN 978-960-572-862-5

ΛΟΥΚΑΣ
ΚΕΝΤ & ΓΚΡΕΤΑ
ΡΟΥΖ

Rocio
Bonilla

Έτσι άρχισαν όλα

Μετάφραση: Ευρυβιάδης Σοφός

Noúkas

1

ΕΓΩ

Εγώ ήμουν κανονικός. Ένα κανονικό παιδί. Ή τουλάχιστον αυτό πίστευα πάντα.

Είχα μια κανονική οικογένεια, έναν κανονικό πατέρα και μια κανονική μητέρα που έκαναν κανονικές δουλειές, και μια μικρή αδελφή με την οποία τσακωνόμουν κανονικότητα.

Μέναμε σε ένα κανονικό διαμέρισμα -η αλήθεια είναι ότι ήταν μάλλον μικρό, δηλαδή κανονικούλι- και πήγαινα σε ένα κανονικό σχολείο με άλλα κανονικά παιδιά που έκαναν πολύ κανονικά αστεία.

Είχα πολύ κανονικό ανάστημα για την ηλικία μου. Τίποτα πάνω μου δεν ξέφευγε από την κανονικότητα κι εγώ ένιωθα άνετα μέσα σ' αυτήν. Κανονικότητα λοιπόν, με εξαίρεση κάτι κυνόδοντες, κληρονομιά από τη μαμά, που πέταγαν λίγο παραπάνω από τα υπόλοιπα δόντια μου και που η ορθοδοντική δεν μπόρεσε ποτέ να διορθώσει. Ο καημένος ο οδοντογιατρός, μετά από ενάμιση χρόνο που μου ρύθμιζε τα σιδεράκια, κάποια στιγμή σήκωσε τα χέρια ψηλά, απελπισμένος. Όπως θα κάνει και με την αδελφή μου σε λίγους μήνες, όταν θα πειστεί ότι το μοναδικό οικογενειακό περίεργο χαρακτηριστικό πάνω μας δεν διορθώνεται.

Παρεμπιπτόντως, δεν συστήθηκα. Λέγομαι Λούκας, Λούκας Κεντ, αν και στο σχολείο με έλεγαν Κεντάκι. Η αδελφή μου με φωνάζει Λούκαθ αλλά δεν με πει-

ράζει γιατί εκείνη λέει και θβηθήρι και
θτιλό. Κι η μαμά μου τρυφερά με έλεγε
Λούκι όταν ήμουν μικρός, παρόλο που
ακόμα της ξεφεύγει πού και πού κι εγώ
κάνω ότι δεν με πειράζει.

